

זכרונותי מהטיול לגרמניה – עמק הריין והיער השחור, חבל אלזס, לוקסמבורג ושוטרבורג

לפני למעלה משנתיים, בתאריך 6.8.2013 יצאתי לטיול מאורגן של חברת פגסוס

יצאתי לטיול ללא מלווה ואם המון חששות אשקר אם אומר לכם שלא חששתי לצאת לטיול הנ"ל ללא מלווה .

לאחר מלחמות רבות , וגם הרבה שיחות עם איילת ואורן סוכני הנסיעות של חברת פגסוס התעקשתי שאני כן יכולה ורוצה לצאת לטיול, בסוף הוחלט שאני יכולה להצטרף לטיול שיוצא בהדרכתו של **שמוליק דולב** שגם לו היו כמה חששות מכך שאני מצטרפת לטיול.

לאחר שנודע לשמוליק שלטיול מצטרפים גם זוג חברים שלי יעל ואשר אוחנה מטבעון היה נדמה לי שקצת הוקל לו .

היה מאוד חשוב לי להוכיח לעצמי ואולי על הדרך לעוד כמה חברים כמוני שאנחנו יכולים לעשות הכל מהכול ולא לוותר לעצמנו בחיים .

היום המיוחל והגדול הגיע המזוודה מוכנה , אני ערוכה ומוכנה לנסוע לנתב"ג

כפי המתוכנן קיבלתי דייל ברכבת ישראל שליווה אותי מרכבת נהריה עד תחנת הרכבת שבנתב"ג משם מנהל הרכבת ליווה אותי עד לנקודת המפגש עם המדריך שמוליק דולב .

משם הדרך הייתה קלה יותר קיבלתי כפי שתכננתי מראש לוווי מחברת הטיסה טורקיש ארליינס עד להדיוטי פרי . כמובן שגם חברי שהצטרפו אליי היו איתי ואני הלכתי בעקיבותם שהיה צריך לתת יד נתתי אבל רב הזמן היה חשוב לי ללכת בלי עזרה .

בטיול עצמו היה מדהים ואנשים מדהימים שלא הכרתי כבר המון זמן אם המון נתינה וחום, ותמיד רצו לתת יד וכתף , אני כמובן רציתי להוכיח לעצמי ולעולם כולו שאני יכולה לעשות את הבלתי יאמן ללא השרביט וללא מלווה (מחזירה עטרה ליושנה) להוכיח שנילי גם שהיא היום לא רואה (לקוית ראייה אם שדה ראייה מאוד קטנים ועין אחת עיוורת יכולה לעשות את זה. עליתי למבצר ללא מלווה וללא השרביט שלי(המקל) אז נדמה לי שכל אחד יכול לעשות זאת . אני פשוט רק עקבתי אחרי תמר שכל הזמן דיברה איתי ודאגה לי , חלק מהקבוצה לא עלו למבצר בגלל הקושי הרב לעלות את למעלה ההר אני עשיתי זאת כמו גדולה תצפתי מלמעלה על נהר המוזל למרות שאני לא רואה אבל אני כן ראיתי ,אני ראיתי את כל הטיול בדמיון שלי אני פשוט דמיינתי את נהר המוזל. (ירדתי מהמצודה בריצה קלה יחד עם עו"ד סמוכה שנתן לי את הסוודר שלו שהחזקתי ביד שלי והוא החזיק ביד שלו ככה שננו רצנו עד למטה ההר) .

אשקר אם אומר שלא נזקקתי לפעמים לעזרה או ליד , תמיד קיבלתי בלי לבקש תמיד קיבלתי עזרה מהחברים לקבוצה שתמיד קראו את שמי לראות אם אני לא הלכתי לאיבוד חלילה .

מבחינתי אני עשיתי את הבלתי יאמן דבר ראשון הוכחתי לעצמי שאני יכולה לעשות דברים ללא מלווה , שאני יכולה לטייל בעולם ללא מלווה , ולא לשבת בבית ולבכות על מר גורלי, הביטחון העצמי שלי חזר אליי דבר שמאז נדחק הצידה .

אני מודה לחברי יעל ואשר שתמיד היו איתי ודאגו שלא יחסר לי כלום

אני מודה לכל חברי הקבוצה שלא עזבו אותי אפילו שלפעמים חשבו שאני רואה יותר טוב מהם חחחח.

אני מודה מכל הלב למדריך שמוליק דולב ומקווה שלא הייתי נטל על כולם.

נילי

8.9.2015